

BILAG

OVERSÆTTELSE (1)

KONVENTION

til forhindring af landbaseret havforurening

DE KONTRAHERENDE PARTER ER

I ERKENDELSE AF, at det marine miljø og den fauna og flora, som det opretholder, er af vital betydning for alle nationer;

I BEVIDSTHEDEN OM, at den økologiske balance i og den retmæssige anvendelse af havet i stigende grad trues af forurening;

I BETRAGNING AF de rekommandationer, der fremkom på De forenede Nationers konference om menneskers omgivelser, som blev afholdt i Stockholm i juni 1972;

I ERKENDELSE AF, at en samlet indsats på nationalt, regionalt og globalt plan er nødvendig for at forhindre og bekæmpe havforurening;

I OVERBEVISNINGEN OM, at der, som et led i udvidede og sammenhængende forholdsregler for at beskytte det marine miljø mod forurening af enhver oprindelse, herunder også eksisterende bestræbelser for at bekæmpe forureningen af internationale vandveje, uden udsættelse kan og bør træffes internationale foranstaltninger til at føre kontrol med den landbaserede forurening af havet;

I BETRAGNING AF, at de interesser, som stater med det samme marine område har til fælles, må tilskynde disse til at samarbejde på regionalt eller subregionalt plan;

I ERINDRING OM konventionen til forhindring af havforurening ved dumpning fra skibe og luftfartøjer, der blev afsluttet i Oslo den 15. februar 1972 —

BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

1. De kontraherende parter forpligter sig til at tage ethvert muligt skridt til at hindre forurening af havet, hvorved forstås, at stoffer eller energi af mennesker direkte eller indirekte tilføres det marine miljø (herunder også flodmundinger) med så skadelige virkninger til følge, at den menneskelige sundhed bringes i fare, levende ressourcer og marine økosystemer skades, rekreative værdier forringes, eller at der lægges hindringer i vejen for anden retmæssig anvendelse af havet.

2. De kontraherende parter skal enkeltvis og i fællesskab vedtage forholdsregler for at bekæmpe landbaseret havforurening i overensstemmelse med denne konventions bestemmelser og samordne deres politik i så henseende.

Artikel 2

Denne konvention finder anvendelse på det maritime område inden for følgende grænser:

a) de dele af Atlanterhavet og det nordlige Ishav med tilgrænsende farvande, der ligger nord for

36° nordlig bredde og mellem 42° vestlig længde og 51° østlig længde, dog med undtagelse af:

- i) de områder af Østersøen og Bælterne, der ligger syd og øst for linjer dragne fra Hasenøre Hoved til Gnibens Spids, fra Korshage til Spodsbjerg og fra Gilbjerg Hoved til Kullen, og
- ii) Middelhavet med tilgrænsende farvande indtil skæringspunktet mellem 36° nordlig bredde og 5° 36' vestlig længde;

b) den del af Atlanterhavet, der ligger nord for 59° nordlig bredde og mellem 44° vestlig længde og 42° vestlig længde.

Artikel 3

I denne konvention betyder

- a) »maritime område«: det åbne hav, de kontraherende parters ydre territorialfarvande og farvande på landsiden af de basislinjer, hvorfra det ydre territorialfarvands bredde måles, og derudover i tilfælde af vandløb indtil ferskvandsgrænsen, medmindre andet følger af artikel 16, litra c), i denne konvention;

(1) Den franske og den engelske tekst er de eneste autentiske.

- b) »ferskvandsgrænse«: det sted i vandløbet, hvor der ved ebbe og i en periode med svag ferskvandsstrøm er en væsentlig stigning i saltholdighedsgraden på grund af tilstedeværelsen af havvand;
- c) »landbaseret forurening«: forurening af det maritime område:
- i) via vandløb,
 - ii) fra kysten, herunder også tilførsel via undervands- eller andre rørledninger,
 - iii) fra menneskeskabte konstruktioner, der er anbragt under en kontraherende parts jurisdiktion inden for grænserne af det område, hvor denne konvention gælder.

Artikel 4

1. De kontraherende parter påtager sig:
 - a) at eliminere, om nødvendigt i etaper, landbaseret forurening af det maritime område med de stoffer, der er opført i kapitel I i denne konventions bilag A;
 - b) stærkt at begrænse landbaseret forurening af det maritime område med de stoffer, der er opført i kapitel II i denne konventions bilag A.
2. For at opfylde de forpligtelser, der er nævnt i denne artikels stk. 1, skal de kontraherende parter, efter omstændighederne enten i fællesskab eller enkeltvis, gennemføre programmer og forholdsregler:
 - a) for hurtigst muligt at eliminere landbaseret forurening af det maritime område med de stoffer, der er opført i kapitel I i denne konventions bilag A;
 - b) for at begrænse eller evt. eliminere landbaseret forurening af det maritime område med de stoffer, der er opført i kapitel II i denne konventions bilag A. Disse stoffer må først udtømmes, når hver enkelt kontraherende stats ressortmyndigheder har godkendt dette. En sådan godkendelse skal med mellemrum tages op til fornyet vurdering.
3. De programmer og forholdsregler, der vedtages i henhold til denne artikels stk. 2, skal efter omstændighederne indbefatte egnede særlige bestemmelser om eller normer for miljøets kvalitet, udtømminger i det maritime område, udtømminger i vandløb, som indvirker på det maritime område, og sammensætningen og anvendelsen af stoffer og produkter. Disse programmer og forholdsregler skal tage hensyn til den seneste tekniske udvikling.

Programmerne skal indeholde tidsfrister for deres gennemførelse.

4. De kontraherende parter kan endvidere, efter omstændighederne enten i fællesskab eller enkeltvis, gennemføre programmer eller forholdsregler for at forebygge, begrænse eller eliminere landbaseret forurening af det maritime område med et stof, der på det tidspunkt ikke er opført i denne konventions bilag A, hvis der er ført videnskabeligt bevis for, at dette stof kan forårsage alvorlig fare i det maritime område, og hvis det er nødvendigt øjeblikkeligt at skride ind.

Artikel 5

1. De kontraherende parter forpligter sig til at træffe forholdsregler for at forebygge og evt. eliminere landbaseret forurening af det maritime område med de radioaktive stoffer, der omtales i kapitel III i denne konventions bilag A.
2. Med forbehold af deres forpligtelser i henhold til andre traktater og konventioner skal de kontraherende parter ved opfyldelsen af denne forpligtelse:
 - a) fuldt ud tage hensyn til de pågældende internationale organisationers og institutioners rekommandationer;
 - b) tage hensyn til de overvågningsmetoder, som disse internationale organisationer og institutioner anbefaler;
 - c) samordne deres overvågning og studium af radioaktive stoffer i overensstemmelse med denne konventions artikel 10 og 11.

Artikel 6

1. Med henblik på at bevare og forbedre det marine miljøes kvalitet skal de kontraherende parter, med forbehold af bestemmelserne i artikel 4, søge:
 - a) at begrænse den bestående landbaserede forurening;
 - b) at forebygge enhver ny landbaseret forurening, herunder også forurening med nye stoffer.
2. De kontraherende parter skal ved opfyldelsen af denne forpligtelse tage hensyn til:
 - a) arten og mængderne af de pågældende forurenende stoffer;
 - b) det bestående forurenings niveau;
 - c) kvaliteten af og absorberingsevnen i det maritime områdes recipienter;
 - d) behovet for en integreret planlægningspolitik svarende til kravene til en miljøbeskyttelse.

Artikel 7

De kontraherende parter er enige om at bringe de forholdsregler, de vedtager, i anvendelse på en sådan måde:

- at en tiltagende forurening i havene uden for det område, hvor denne konvention gælder, undgås;
- at andre typer forurening end den landbaserede ikke tiltager i det maritime område, der dækkes af denne konvention.

Artikel 8

Ingen bestemmelse i denne konvention må fortolkes således, at den hindrer de kontraherende parter i at tage strengere forholdsregler for at bekæmpe landbaseret havforurening.

Artikel 9

1. Når landbaseret forurening hidrørende fra en kontraherende parts territorium med stoffer, der ikke er opført i kapitel I i denne konventions bilag A, må formodes at ville skade en eller flere af de øvrige konventionsparters interesser, forpligter de pågældende kontraherende parter sig til, efter anmodning fra enhver af dem, at træde i samråd med henblik på at slutte en samarbejdsaftale.

2. Efter anmodning fra enhver impliceret kontraherende part skal den kommission, der omtales i denne konventions artikel 15, tage spørgsmålet op og kan fremkomme med rekommandationer med henblik på at nå til en tilfredsstillende løsning.

3. De særaftaler, der er opregnet i denne artikels stk. 1, kan bl.a. fastsætte de områder, de finder anvendelse på, de kvalitetsmål, der skal nås, og metoderne til at nå disse mål, herunder også metoder til anvendelse af egnede normer, og de videnskabelige og tekniske oplysninger, der skal indhentes.

4. De kontraherende parter, der undertegner disse særaftaler, skal gennem Kommissionen oplyse de øvrige kontraherende parter om indholdet af dem og om hvilke skridt, der er taget til at iværksætte dem.

Artikel 10

De kontraherende parter er enige om at iværksætte komplementære eller fælles videnskabelige og tekniske forskningsprogrammer, herunder også forskning for at finde frem til de bedste metoder til at eliminere eller erstatte skadelige stoffer med henblik

på at begrænse landbaseret havforurening, og om at videregive den derved opnåede viden til hinanden. De skal herunder tage hensyn til det arbejde, der på disse felter er udført af de kompetente internationale organisationer og institutioner.

Artikel 11

De kontraherende parter er enige om gradvis at indføre og inden for det område, der dækkes af denne konvention, at gennemføre et permanent overvågningssystem, der gør det muligt:

- så tidligt som muligt at vurdere det bestående havforureningsniveau;
- at overvåge effektiviteten af de forholdsregler til en begrænsning af landbaseret havforurening, som er truffet i henhold til denne konventions bestemmelser.

I dette øjemed fastsætter de kontraherende parter metoder og midler til enkeltvis eller i fællesskab at følge systematiske overvågningsprogrammer og ad hoc overvågningsprogrammer. Disse programmer skal tage hensyn til tilstedeværelsen af forskningsfartøjer og andre faciliteter i overvågningsområdet.

Programmerne skal tage hensyn til lignende programmer, der følges i overensstemmelse med konventioner, der allerede er trådt i kraft, og af de pågældende internationale organisationer og institutioner.

Artikel 12

1. Enhver kontraherende part forpligter sig til at sikre, at denne konventions bestemmelser overholdes, og til på sit territorium at tage passende forholdsregler til at forhindre og straffe adfærd, der er i strid med denne konventions bestemmelser.

2. De kontraherende parter skal oplyse Kommissionen om de lovgivningsmæssige og administrative forholdsregler, de har truffet for at gennemføre bestemmelserne i foregående stykke.

Artikel 13

De kontraherende parter forpligter sig til i passende omfang at bistå hinanden med at forhindre, at der indtræffer hændelser, som kan føre til landbaseret forurening, med at begrænse og eliminere følgerne af sådanne hændelser, og til at udveksle oplysninger i dette øjemed.

Artikel 14

1. Denne konventions bestemmelser må ikke påberåbes over for en kontraherende part, i den

udstrækning denne som følge af, at forureningen stammer fra en ikke-kontraherende stats territorium, forhindres i at sikre, at bestemmelserne fuldt ud anvendes.

2. Den pågældende kontraherende part skal imidlertid søge at samarbejde med den ikke-kontraherende stat for at muliggøre, at denne konvention fuldt ud anvendes.

Artikel 15

En kommission bestående af repræsentanter for hver af de kontraherende parter nedsættes herved. Kommissionen skal træde sammen med regelmæssige mellemrum, og når som helst der på grund af særlige omstændigheder træffes bestemmelse derom i overensstemmelse med dens forretningsorden.

Artikel 16

Kommissionen har til opgave:

- a) at føre almindeligt opsyn med gennemførelsen af denne konvention;
- b) at foretage en almindelig gennemgang af forholdene i de farvande, der omfattes af denne konvention, effektiviteten af de kontrolforanstaltninger, der vedtages, og af behovet for supplerende eller andre foranstaltninger af enhver art;
- c) efter forslag fra den eller de kontraherende parter, der grænser op til samme vandløb, og efter en standardprocedure om nødvendigt at fastsætte grænsen, hvortil det maritime område strækker sig i dette vandløb;
- d) i overensstemmelse med artikel 4 i denne konvention at udarbejde programmer og forholdsregler til eliminering eller begrænsning af landbaseret forurening;
- e) at fremkomme med rekommandationer i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 9;
- f) at indhente og gennemgå oplysninger og at udbrede dem til de kontraherende parter i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 11, 12 og 17 i denne konvention;
- g) i overensstemmelse med artikel 18 at fremkomme med rekommandationer vedrørende enhver ændring af de lister over stoffer, der er indeholdt i denne konventions bilag A;
- h) at udføre sådanne andre funktioner, som findes hensigtsmæssige, i henhold til denne konventions bestemmelser.

Artikel 17

De kontraherende parter skal efter en standardprocedure til kommissionen videregive:

- a) resultaterne af den overvågning, der foretages i henhold til artikel 11;

- b) de mest detaljerede oplysninger, der foreligger, om de stoffer, der er opført i denne konventions bilag, og som kan tænkes at nå frem til det maritime område.

De kontraherende parter skal søge gradvis at forbedre fremgangsmåderne ved indsamling af sådanne oplysninger, som kan bidrage til en revision af de programmer til begrænsning af forureningen, der er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 4 i denne konvention.

Artikel 18

1. Kommissionen udarbejder selv sin forretningsorden, som skal vedtages enstemmigt.
2. Kommissionen udarbejder selv sin finansforordning, som skal vedtages enstemmigt.
3. Kommissionen vedtager enstemmigt de programmer og forholdsregler til begrænsning eller eliminering af landbaseret forurening, der er fastsat i artikel 4, de videnskabelige forsknings- og overvågningsprogrammer, der er fastsat i artikel 10 og 11, samt de afgørelser, der træffes i henhold til artikel 16, litra c).

Programmerne og forholdsreglerne får virkning for og anvendes af alle kontraherende parter to hundrede dage efter, at de er blevet vedtaget, medmindre kommissionen fastsætter en anden dato.

Skulle det ikke være muligt at opnå enstemmighed, kan kommissionen alligevel, hvis tre fjerdedele af dens medlemmer stemmer for, vedtage et program eller forholdsregler. Programmerne eller forholdsreglerne får virkning for de kontraherende parter, der stemte for dem, to hundrede dage efter, at de er blevet vedtaget, medmindre kommissionen fastsætter en anden dato, og for enhver anden kontraherende part, efter at denne udtrykkeligt har accepteret programmet eller forholdsreglerne, hvilket kan ske når som helst.

4. Kommissionen kan vedtage rekommandationer vedrørende ændringer af denne konventions bilag A, hvis tre fjerdedele af dens medlemmer stemmer for, og skal forelægge dem for de kontraherende parters regeringer til godkendelse. Enhver regering for en kontraherende part, som ikke er i stand til at godkende en ændring, skal inden for et tidsrum af to hundrede dage efter vedtagelsen i kommissionen af ændringsforslaget skriftligt underrette depositarregeringen. Hvis en sådan underretning ikke modtages, træder ændringen i kraft for alle kontraherende parter to hundrede og tredive dage efter afstemningen i kommissionen. Depositarregeringen underretter de kontraherende parter så snart som muligt om modtagelsen af enhver meddelelse.

Artikel 19

Det europæiske økonomiske Fællesskab er, inden for rammerne af sin kompetence, berettiget til et antal stemmer svarende til antallet af dets medlemsstater, som er kontraherende parter i denne konvention.

Det europæiske økonomiske Fællesskab må ikke benytte sin stemmeret i de tilfælde, hvor dets medlemsstater benytter deres, og omvendt.

Artikel 20

Depositarregeringen indkalder kommissionen til det første møde så snart som muligt efter denne konventions ikrafttræden.

Artikel 21

Enhver tvist mellem de kontraherende parter vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af denne konvention, som ikke på anden måde kan bilægges af de pågældende parter, f.eks. ved undersøgelse eller mægling i kommissionen, skal efter anmodning fra en af disse parter indgives til voldgift i henhold til de i denne konventions bilag B fastsatte betingelser.

Artikel 22

Denne konvention skal stå åben for undertegnelse i Paris fra den 4. juni 1974 til den 30. juni 1975 for de stater, der var indbudt til den diplomatiske konference om konventionen til forhindring af landbaseret havforurening, der blev afholdt i Paris, samt for Det europæiske økonomiske Fællesskab.

Artikel 23

Denne konvention skal ratificeres, accepteres eller godkendes. Ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrumenterne skal deponeres hos regeringen for Den franske Republik.

Artikel 24

1. Efter den 30. juni 1975 skal denne konvention stå åben for tiltrædelse af de i artikel 22 omtalte stater og af Det europæiske økonomiske Fællesskab.

2. Denne konvention skal også stå åben for tiltrædelse fra samme dato af enhver anden kontraherende part i konventionen til forhindring af havforurening ved dumpning fra skibe og luftfartøjer, der åbnedes for undertegnelse i Oslo den 15. februar 1972.

3. Denne konvention skal fra sin ikrafttrædelsesdato stå åben for tiltrædelse af enhver stat, der ikke er omtalt i artikel 22, som er beliggende længere oppe ad vandløb, der krydser en eller flere af denne konventions kontraherende parters territorium, og som munder ud i det i artikel 2 angivne maritime område.

4. De kontraherende parter kan enstemmigt opfordre andre stater til at tiltræde denne konvention. I så tilfælde kan det maritime område i artikel 2 om nødvendigt ændres i overensstemmelse med artikel 27 i denne konvention.

5. Tiltrædelsesinstrumenterne skal deponeres hos regeringen for Den franske Republik.

Artikel 25

1. Denne konvention træder i kraft den tredivte dag efter deponeringen af det syvende ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument.

2. For enhver part, der ratificerer, accepterer eller godkender denne konvention eller tiltræder den efter deponeringen af det syvende ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument, træder denne konvention i kraft den tredivte dag efter, at denne part har deponeret sit ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument.

Artikel 26

Til enhver tid, efter at to år er forløbet fra den dato, da denne konvention er trådt i kraft for enhver kontraherende part, kan en sådan part træde tilbage fra konventionen ved skriftlig meddelelse til depositarregeringen. En sådan meddelelse får virkning et år efter datoen for dens modtagelse.

Artikel 27

1. Depositarregeringen skal efter anmodning fra kommissionen, efter en af dennes medlemmer med to tredjedele majoritet truffet afgørelse, indkalde til en konference med det formål at revidere eller ændre denne konvention.

2. Efter tiltrædelse af en stat, under de i artikel 24, stk. 2, 3 og 4, fastsatte betingelser, kan det maritime område i artikel 2 ændres efter et enstemmigt vedtaget forslag fra kommissionen. Disse ændringer træder i kraft efter enstemmig godkendelse af de kontraherende parter.

Artikel 28

Depositarregeringen skal underrette de kontraherende parter og de i artikel 22 omhandlede parter:

- a) om undertegnelser af denne konvention, om deponering af ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumenter og om meddelelser om tilbagetræden i overensstemmelse med artikel 22, 23, 24 og 26;
- b) om datoen for denne konventions ikrafttræden i overensstemmelse med artikel 25;
- c) om modtagelsen af meddelelser om godkendelse af eller indsigelse mod og om ikrafttræ-

delsen af ændringer af denne konvention og dens bilag i overensstemmelse med artikel 18 og 27.

Artikel 29

Originalteksten til denne konvention, hvis franske og engelske tekster har samme gyldighed, skal deponeres hos regeringen for Den franske Republik, som skal fremsende bekræftede kopier deraf til de kontraherende parter og de i artikel 22 omhandlede stater, og som skal deponere en bekræftet kopi hos De forenede Nationers generalsekretær til registrering og offentliggørelse i overensstemmelse med artikel 102 i De forenede Nationers pagt.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede, der af deres respektive regeringer er behørigt bemyndiget dertil, undertegnet denne konvention.

Udfærdiget i Paris, den 4. juni 1974.

BILAG A

Ved fordelingen af stoffer på kapitel I, II og III nedenfor er der taget hensyn til følgende kriterier:

- a) nedbrydelighed;
- b) giftvirkning eller andre skadelige egenskaber;
- c) tilbøjelighed til bioakkumulation.

Disse kriterier er ikke nødvendigvis af lige stor betydning for et bestemt stof eller en bestemt gruppe stoffer, og andre faktorer, såsom udtømmingssted og -mængder, må eventuelt tages i betragtning.

KAPITEL I

Følgende stoffer omfattes af dette kapitel

- i) fordi de ikke hurtigt kan nedbrydes eller uskadeliggøres ved naturlige processer; og
- ii) fordi de enten kan
 - a) fremkalde farlig ophobning af skadeligt materiale i fødekæden, eller
 - b) bringe levende organismers velfærd i fare ved at forårsage uønskede forandringer i de marine økosystemer, eller
 - c) være til alvorlig gene for fiskeriet eller for anden retmæssig anvendelse af havet; og
- iii) fordi man mener, at forurening med disse stoffer gør det nødvendigt øjeblikkeligt at skride ind:
 1. Organiske halogen-forbindelser og stoffer, der kan danne sådanne forbindelser i det marine miljø, undtagen dem, der er biologisk uskadelige, eller som i havet hurtigt omdannes til stoffer, der er biologisk uskadelige.
 2. Kviksølv og kviksølvforbindelser.
 3. Cadmium og cadmium-forbindelser.
 4. Svært nedbrydelige syntetiske materialer, som kan flyde, forblive svævende eller synke, og som kan være til alvorlig gene for enhver retmæssig anvendelse af havet.
 5. Svært nedbrydelige olier og carbonhydrider hidrørende fra mineralolie.

KAPITEL II

Følgende stoffer omfattes af dette kapitel, fordi de, skønt de udviser omtrent samme karakteristika som stofferne i kapitel I og bør underkastes streng kontrol, forekommer mindre skadelige eller hurtigere uskadeliggøres ved naturlige processer:

1. Organiske forbindelser af phosphor, silicium og tin samt stoffer, der kan danne sådanne forbindelser i det marine miljø, undtagen dem, der er biologisk uskadelige, eller som i havet hurtigt omdannes til stoffer, der er biologisk uskadelige.
2. Elementært phosphor.
3. Flygtige olier og carbonhydrider hidrørende fra mineralolie.
4. Følgende grundstoffer og forbindelser deraf:

— arsen	— bly
— chrom	— nikkel
— kobber	— zink
5. Stoffer som kommissionen har erkendt har en skadelig virkning på smagen og/eller lugten af de produkter, der udvindes af det marine miljø og anvendes til menneskeføde.

KAPITEL III

Følgende stoffer omfattes af dette kapitel, fordi de, skønt de udviser omtrent samme karakteristika som stofferne i kapitel I og bør underkastes streng kontrol med henblik på at forhindre og eventuelt eliminere den forurening, som de forårsager, allerede er gjort til genstand for forskning, rekommandationer og i nogle tilfælde forholdsregler under flere internationale organisationers og institutioners auspicier; disse stoffer falder ind under bestemmelserne i artikel 5:

- Radioaktive stoffer, herunder også radioaktivt affald.

BILAG B

Artikel 1

Medmindre parterne i tvisten bestemmer andet, skal voldgiftsproceduren foregå i overensstemmelse med bestemmelserne i dette bilag.

Artikel 2

1. Efter anmodning fra en kontraherende part til en anden kontraherende part i overensstemmelse med artikel 21 i konventionen nedsættes en voldgiftsdomstol. Anmodningen om voldgift skal angive henvendelsens genstand, herunder især de artikler i konventionen, hvis fortolkning eller anvendelse er omtvistet.

2. Klageren skal underrette Kommissionen om, at han har anmodet om, at der nedsættes en voldgiftsdomstol, idet han samtidig angiver navnet på den anden part i tvisten og de artikler i konventionen, hvis fortolkning eller anvendelse efter hans mening er omtvistet. Kommissionen videresender de oplysninger, der således modtages, til alle kontraherende parter i konventionen.

Artikel 3

Voldgiftsdomstolen skal bestå af tre medlemmer: hver af parterne i tvisten udnævner en voldgiftsmand; de to voldgiftsmænd, der således er udnævnt, udpeger efter fælles overenskomst den tredje voldgiftsmand, som skal være formand for domstolen. Sidstnævnte må ikke være statsborger i en af de stater, der er parter i tvisten, ej heller må han have sit sædvanlige opholdssted på en af disse parter territorium eller være i tjeneste hos nogen af dem eller have behandlet sagen i nogen anden egenskab.

Artikel 4

1. Hvis formanden for voldgiftsdomstolen ikke er blevet udpeget inden to måneder efter, at den anden voldgiftsmand er blevet udnævnt, skal De forenede Nationers generalsekretær efter anmodning fra en af parterne udpege ham, inden der er gået yderligere to måneder.

2. Hvis en af parterne i tvisten ikke udnævner en voldgiftsmand inden to måneder efter modtagelsen af anmodningen, kan den anden part underrette De forenede Nationers generalsekretær, som skal udpege formanden for voldgiftsdomstolen, inden der er gået yderligere to måneder. Efter sin udpegelse skal formanden for voldgiftsdomstolen anmode den part, der ikke har udnævnt en voldgiftsmand, om at gøre dette inden to måneder. Efter dette tidsrum skal han underrette De

forenede Nationers generalsekretær, som foretager denne udnævnelse, inden der er gået yderligere to måneder.

Artikel 5

1. Voldgiftsdomstolen træffer sine kendelser efter folkerettens regler og i særdeleshed efter denne konventions regler.

2. Enhver voldgiftsdomstol, der nedsættes i henhold til bestemmelserne i dette bilag, udarbejder selv sin forretningsorden.

Artikel 6

1. Voldgiftsdomstolens kendelser både vedrørende procedure og substans træffes ved flertalsafgørelse mellem medlemmerne.

2. Domstolen kan træffe alle egnede forholdsregler for at påvise kendsgerningerne. Den kan efter anmodning fra en af tvistens parter tilråde nødvendige interim beskyttelsesforanstaltninger.

3. Hvis to eller flere voldgiftsdomstole, der er nedsat i henhold til bestemmelserne i dette bilag, har modtaget anmodninger vedrørende identiske eller lignende emner, kan de underrette hinanden om metoder til at fremdrage kendsgerningerne og tage hensyn til dem i videst muligt omfang.

4. Parterne i tvisten skal sørge for alle de faciliteter, der er nødvendige for, at processen kan føres effektivt.

5. Forfald eller udeblivelse af en af tvistens parter udgør ikke en hindring for processens gennemførelse.

Artikel 7

1. Voldgiftsdomstolens kendelse ledsages af en motiveret forklaring. Den er endelig og bindende for parterne i tvisten.

2. Enhver tvist, som måtte opstå mellem parterne vedrørende fortolkningen eller fuldbyrdelsen af kendelsen kan af en af parterne forelægges for den voldgiftsdomstol som afsagde kendelsen, eller, hvis sidstnævnte ikke, kan få forelagt sagen, for en anden voldgiftsdomstol, der med dette formål er nedsat på samme måde som den første.

Artikel 8

Det europæiske økonomiske Fællesskab har som enhver kontraherende part i denne konvention ret til at møde som sagsøger eller sagsøgt for voldgiftsdomstolen.